

noget mere overordnet Medhjælp. Det er derfor foreslaaet af Kommissionen i Overensstemmelse med, hvad der har fundet Sted for Statsbanernes Vedkommende, at der ogsaa ansættes en Generalsekretær og en Regnskabschef i Generaldirektoratet for Postvæsenet. Endelig indeholder Lovforslaget Bestemmelser om Indførelse af en Aldersgrænse for Postvæsenets Tjenestemænd, ligesom der ogsaa er foreslaaet Afskaffelse af Kaution og af den stiltiende Panteret for Postvæsenets Tjenestemænd, idet de Forholdsregler, som i denne Henseende er trufne under andre Forhold, nu anses for ganske unødvendige. Der har ogsaa været Spørgsmaal fremme om at ansætte en særlig Postauditor i Lighed med, hvad der er sket ved Statsbanerne; men man er blevet enig om i Stedet derfor at fastsætte nogle Regler, som skulde sikre Personalets Retsstilling, og som findes i Lovforslagets § 5, sidste Stykke. Jeg skal endnu hertil kun føje, at det ogsaa er foreslaaet af Kommissionen at henlægge Postvæsenet under Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor nu de to beslægtede Statsvirksomheder, nemlig Statsbanerne og Telegrafvæsenet alt hører hen, og man har ment derved at kunne sikre et godt økonomisk Samarbejde imellem 3 saa nær beslægtede Etater, der har Berøringspunkter paa saa mange Omraader.

Alt i alt kan jeg sige, at jeg mener, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil medføre en god og tidssvarende Ordning af Postvæsenets Anliggender, og jeg tror, at det ogsaa vil medføre væsentlige Fordele for Publikum, idet der under Udarbejdelsen af Betænkningen er taget alt muligt Hensyn til de forskellige Interesser baade i Land og By, som har været frembragte for Kommissionen fra forskellig Side. Men da Lovens Bestemmelser efter § 21 gerne skulde være gennemførte inden 1. Oktober 1916, for at Lovforslaget kan træde i Kraft samtidig med, at Statsbanernes nye Ordning skal indføres, og da der er mange Foranstaltninger at træffe rundt om i hele Landet, før et saadant Lovforslag kan træde i Kraft, og tilmød da Lovforslaget ikke vil medføre nogen nævneværdig Ekstraudgift for Statskassen, saa vil jeg tillade mig, paa det Partis Vegne, som jeg har den Ære at tilhøre, at henstille til det høje Ting, at Lovforslaget ikke sendes i Udvalg, men at det vedtages, saaledes som det er forelagt her i Salen efter den Behandling, det er undergaaet i det andet høje Ting.

J. Pedersen: Det ærede Medlem (Richelieu), der nu talte, har ret udførligt refereret Lovforslagets Hovedpunkter, og jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Enkeltheder. Jeg kan bekræfte, at Lovforslaget er fremsat i nøje Tilslutning til den Betænkning, der er afgivet af den nedsatte Kommission, som til Forskel fra saa mange andre Kommissioner har tilendebragt sit Arbejde med enstemmig Indstilling. Det følger af sig selv, at ikke alt, hvad der staar i denne Betænkning, kunde optages i Lovforslaget, en hel Del af, hvad der er foreslaaet, vil jo være at gennemføre af Administrationen. Jeg tør imidlertid forudsætte, at ligesom Lovforslaget er udarbejdet i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling, saaledes vil Administrationen ogsaa, naar Lovforslaget gennemføres, tage Hensyn til Kommissionens Betænkning og i alt væsentligt gennemføre de Forslag, som er stillede. I Lovforslagets § 4 hedder det om den Bemyndigelse, som skal lægges ud til Postmestrene og Postinspektørerne, at det skal være „visse Afgørelser“. Disse Afgørelser kan naturligvis ikke opregnes i Lovforslaget, men jeg tør forudsætte, at den højtærede Minister, som faar med Gennemførelsen at gøre, vil være opmærksom paa de 12 Punkter, der er nævnte som Ting, det kan overlades Postmestrene at afgøre i Modsetning til, hvad der hidtil har været Tilfældet, og de 14 Punkter, der er nævnte som omfattende saadanne Afgørelser, som man mener at kunne overlade til de 4 Postinspektører. De faar jo hver sit Distrikt, og da deres Antal bliver 4, altsaa ikke saa ringe, tør man forudsætte, at de vil have et ganske godt Kendskab til Forholdene indenfor deres Omraade og i mange Tilfælde vil kunne træffe lige saa rigtige og gode Afgørelser, som vilde kunne træffes gennem Generaldirektoratet, og naturligvis paa en meget nemmere Maade.

Det ærede Medlem nævnedes ogsaa de økonomiske Forhold og de Forandringer i saa Henseende, som kunde tænkes at ske ved denne Lov. Det ærede Medlem nævnedes, at der ved denne Decentralisation eller Forenkling vilde kunne spares over 50,000 Skrivelser om Aaret mellem Generaldirektoratet og Posthusene. Allerede dette viser jo, hvilken Besparelse der vil ske. Ligeledes er man i Kommissionen gaaet ud fra, at den af Kommissionen foreslaaede nye Maade at revidere Postanvisnings- og Postoprævningsregnskaberne paa, vil medføre en meget betydelig Besparelse. Revisionen samles paa et enkelt